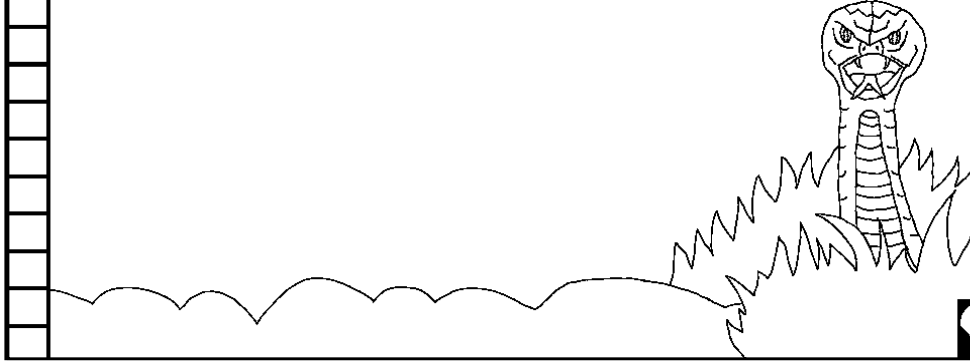

انسان دی اداسی دامدھ

خدا انسان توں لے کے سارے جانداراں تے
پنچھیاں تیکر سب دے بنان توں بچھتا یا۔

جیویں جیویں اک نسل توں دوجی نسل ودھن لگی
، دنیا وچ لوک ہر وی ظالم ہونگے۔ تہ خدا میں پکا
ارادہ یتا کہ سارے لوکاں دا انت کر دے۔۔۔

اوس نہیں اپنے تیناں پوتران توں وی ایہہ دیا کہ اوہ
خدا وی تابعداری کرن۔ ہن خدا نہیں ارج دا منصوبہ
بنایا کہ نوح اک خاص تے عجیب طریقہ ورتے۔

اک بندہ نوح سی، اوہ بیت دی نسل توں نیک بندہ
تے اپنے زمانہ دے لوکاں توں بے گناہ سی۔ نوح
خدا دے نال نال چلدا رہیا۔

سیلیا غنی، جمیل ٹامس
M. Maillot; Tammy S. مطابقت

لکھت Edward Hughes
تصویری خاکے Byron Unger; Lazarus

کہانی ۲۰ تا ۲۱

M1914.org

Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg MB R3C 2G1 Canada

تسی ایس کتابچے نوں پرنت یا کاپی کر سکدے او، پر ایس نوں وچ نہیں سکدے۔

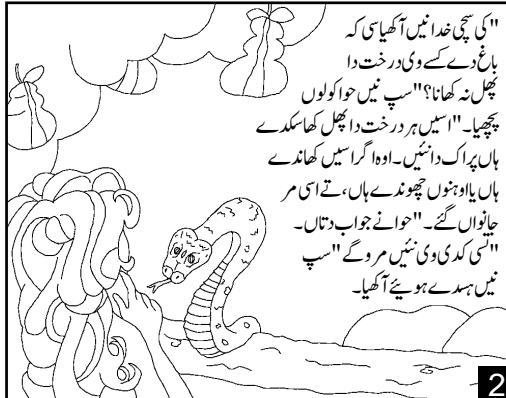
انسان دی اداسی دامدھ

دا دے کلام بائبل چوں کہانی

پائی جاندی اے

پیدا کش 3-6

"تیریاں گلاں دی تشریح نور بخش دی اے۔"
زبور 130:119

"کی گچی خدا میں آکھیا سی کہ
باغ دے دے دی درخت دا
پھل نہ کھانا؟" سب نہیں حوا کو لوں
بچھیا۔ "اس میں ہر درخت دا پھل کھاسکدے
ہاں پر اک دانہ نہیں۔ اوہ اگر اس میں کھاندے
ہاں یا وہ ہوں چھو نہ ہاں، تے اسی مر
جانواں گے۔" حوانے جواب دتاں۔
"کسی کدی وی نہیں مر وگے" سب
نیں ہسدے ہوئے آکھیا۔

خدا میں ہر شے بنائی، جد خدا میں پہلا انسان آدم بنایا،
اوہ اپنی بیوی حوا دے نال باغ عدن وچ رہیا۔ اوہ
پورے طور تے خوش سی، اوہ خدا وی تابعداری اے
اودہی حضور دی اداسوا لے رہے سن،
تے اک دن کی ہو گیا۔

پنجابی شاہکی

Punjabi Shahmukhi

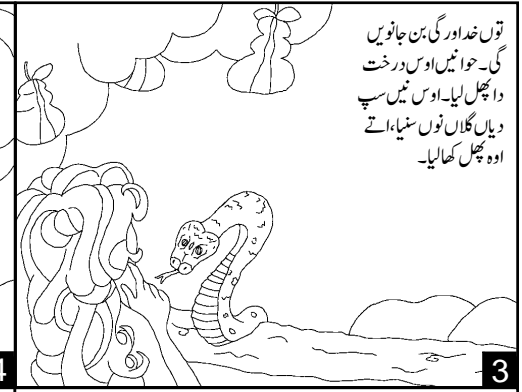
خدا جاندا اے کہ اسی پڑے کم کیتے ہن
جناں نوں اوہ پاپ کسد اے۔ گناہ دی سزا موت اے۔

خدا سانوں اپنا پیار کر دالے کہ اس نے اپنا پتر بیسوع بھیجا، کہ سولی تے موئے اے ساڈی
سزا اول مل دیوے۔ بیسوع زندہ ہو یا اے آسمان تے واپس فر گیا، ہن خدا ساڈے گناہ معاف
کر سکدا اے۔

جے تسی اپنے گناہوں تو معافی چاہندے او، تے فیرائج کو، پیارے خدا، میں ایمان رکھدا ہاں
کہ بیسوع میرے لئے مویا اے ہن اور فیروز زندہ ہے۔ کہ پکار کے میرے بیسوع چن آتے
میرے گناہاں نوں معاف فرما۔ تاں جو میرا بیسوع ہوا جو جاتے اے میں ہمیشہ ہمیشہ تیرے
نال رہاں۔ میری مدد کر کہ تیرا بچہ بن کے تیرے نال رہاں۔ آئین یوحنا 16:3

ہر روز بائبل نوں پڑھاوے تے خدا دے نال گل بات کرو۔

توں خداورگی بن جانویں
گی۔ حوا میں اوس درخت
دا پھل لیا۔ اوس میں سپ
دیاں نکلاں نوں سنیا، اتے
اوه پھل کھالیا۔

3

خداوی نافرمانی کرن توں گروں اوس نہیں
اوه پھل آدم نوں وی کھاوے لئی دتا۔ آدم
نوں کہنا چاہیدا اسی کہ نہیں۔ میں خدا دے
حکم دی نافرمانی میں کر اس گا۔

جد آدم اتے حوا میں گناہ کیتا، اوہناں دونوں پتہ چلیا کہ اوه ننگے نیں،
اوہناں میں انجیر دے پتیاں دیاں لنگیاں بنائیاں، اوہناں اپنے آپ نوں ڈکھیا اتے خدا
دی موجودگی توں بچن لئی اوہناں اپنے آپ نوں درختاں وچ لکھو لیا۔

5

"آدم ایس لئی کہ توں وی گناہ کیتا، زمین
تیرے دلوں لعنتی ہونی، اوه تیرے لئی کنڈے
تے اونٹنارے اگانے کی، توں محنت کریں گا، تے
اپنے منہ دے مزے دی روٹی کھائیں گا۔"

7

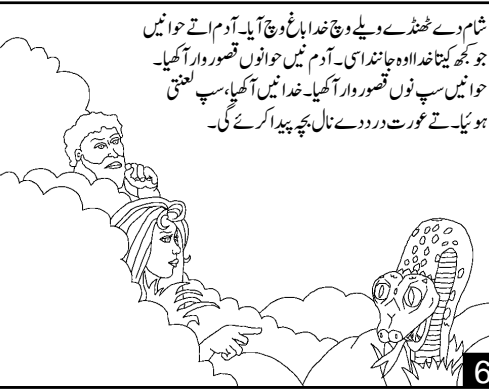
خدا نہیں آدم تے حوا نوں سوہنے باغ
وچوں باہر کڈتیا۔ کیوں ہے اوہناں
نہیں گناہ کیتا اودہ زندگی دین والے خدا
توں دکھ ہو گئے سن۔

خدا نہیں اوہناں نوں باغ وچوں باہر
رہن لئی اک شعلہ زن لکھوار بنائی۔
خدا نہیں آدم تے حوا لئی چمڑے دے
کرتے۔ خدا نہیں اوه
چمڑا کتھوں لیا؟

9

شام دے ٹھنڈے ویلے وچ خدا باغ وچ آیا۔ آدم اتے حوا میں
جو کجھ کیتا خدا اوجھانداسی۔ آدم میں حوا نوں قصور وار آکھیا۔
حوا میں سپ نوں قصور وار آکھیا۔ خدا میں آکھیا، سپ لعنتی
ہو گیا۔ تے عورت درد دے نال بچہ پیدا کرے گی۔

6

ویلے نالی کی آدم تے حوا وچوں اک منڈر پیدا ہو گیا۔ اوہناں دا پہلا منڈر قاتن اک کسان
سی۔ اوہناں دا دو جا منڈر اہل اک پڑواہا سی۔

10

اک دن قاتن اپنے کھیت دا پہلا پھل خداوند دے اگے ہدیہ لیا۔ ہاہل دی اپناپاں
بھڑیاں، بکریاں تے چوپایاں وچوں سب ناووں چنگا حصہ خداوند دے اگے ہدیہ دے
طور تے لیا۔ تے خداوند میں ہاہل تے اوہدے
ہدیہ نوں پسند کیتا۔

خدا قاتن دے ہدیہ توں خوش نہیں سی۔ ایس توں
قاتن بوہت نڈراش ہو گیا۔ پر خدا میں آکھیا۔ "جے توں
بھلا کریں گاتے کی ایہہ مقبول نہ ہوئے گا؟"

قاتن دغصہ نہ کھیا۔ کجھ دنوں بعد جد اوه کھیت وچ سی
، قاتن میں اپنے بھراں ہاہل تے حملہ کیتا۔ تے
اوهنوں قتل کردتا۔

13

خدا میں قاتن کو لوں پچھیا، "تیرا بھائی ہاہل کیتے اے؟" اوس میں آکھیا، میںوں نہیں
پتہ "قاتن نہیں جو کجھ ہو لیا۔" ایہ میں اپنے بھرا اور کھو اہاں؟" خدا میں قاتن نوں سزا
دتی، تے اوس نوں آکھیا کہ جد توں زمین نوں
جوہے گاتے اوه میںوں پیداوار نہیں دوسے گی،
تے زمین تے توں آوارہ ہوئے گا۔

14

قاتن خداوی حضوری وچوں لکڈوتا گیا۔ اوس
دا آدم تے حوا دی دھی نال ویاہ ہو گیا، تے
اوس توں اک خاندان دوہیا۔

تے پھیتی ای قاتن دی اولاد نہیں زمین نوں
دوہداتا۔ جیہڑا شہر اوہناں نوں لہجیا۔

ایس سے وچ آدم تے حوا دا خاندان بوہت پھیتی
دوہیا۔ اوہناں دنوں وچ، ان کل دے مقابلے توں
لوکاں دیں عمراں بوہتیاں ہونیاں سن۔

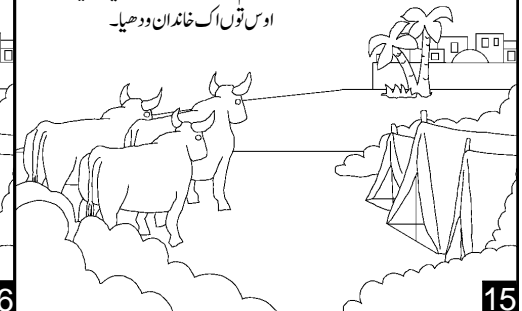

17

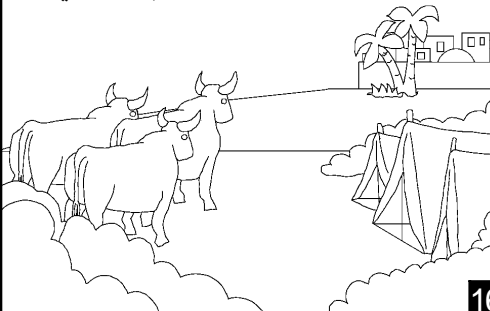
جد حوا اپو تربیت پیدا ہو یا۔ تے اوس میں آکھیا، کہ خدا میں میںوں
ہاہل دے دنڈے سیت دتا اے۔ سیت خدا توں ڈرن والا بندہ سی،
تے اوس دی کل عمر نو سو بارہ ورے، تے اوس توں بوہت ساریاں
دھیان تے پوتر پیدا ہوئے۔

18

15

16